# Ám Ảnh

Như hôm qua hôm kia...nắng đã thành thường lệ!  Nóng từ sáng tới xế, chiều có chút hoàng hôn...

Những con chim hoảng hồn / bay về tổ...bật khóc...tổ của chúng cỏ mọc / những nhánh gai dị kỳ!

Và chim lại bay đi...chắc lên rừng, lên núi...nơi lửa đang thiêu rụi / từng chút mát tương lai!

Tôi, giống như con nai / đi lạc vào trần thế.  Nhánh hoa hồng ứa lệ:  hoa nào nở hôm nay?

Tôi hỏi một ngón tay / vừa chạm gai bật máu.  Tôi nghĩ mình nên dạo / một khúc Kinh nguyện cầu...

Tôi ngó xuống sông sâu, bao la, lòng trơ trọi; tôi nhả một nhúm khói / nhìn phù du phù vân...

*Có lẽ nên bâng khuâng nghĩ về ai nhớ lắm?*

## Trần Vấn Lệ